

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 10 de Mars.—S. Melitó y 39 companys mártirs.
Dill. 11.—S. Constanci cf. y S. Ramiro mártir.
Dim. 12.—S. Gregori lo Magno p.
Dimec. 13.—Sts. Ramiro y Rodrigo mrs.
Dij. 14.—Stes. Florentina vg. y Matilde reyna.
Div. 15.—Sta. Madrona vg. mr. y S. Longinos mr.—*Abstinencia de carn.*
Dis. 16.—Sts. Heribert b. y Sta. Juliana mártira.

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia Parroquial.—La exposició de S. D. M. comensa á les 5 y mitja.

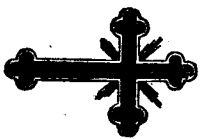
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'50	Ptas.
Mastay.	17'25	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	12'25	«
Mill.	14'50	«
Panís.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'50	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	01'00	«

Núm. 37

D. Ramón Estorch Massaguer

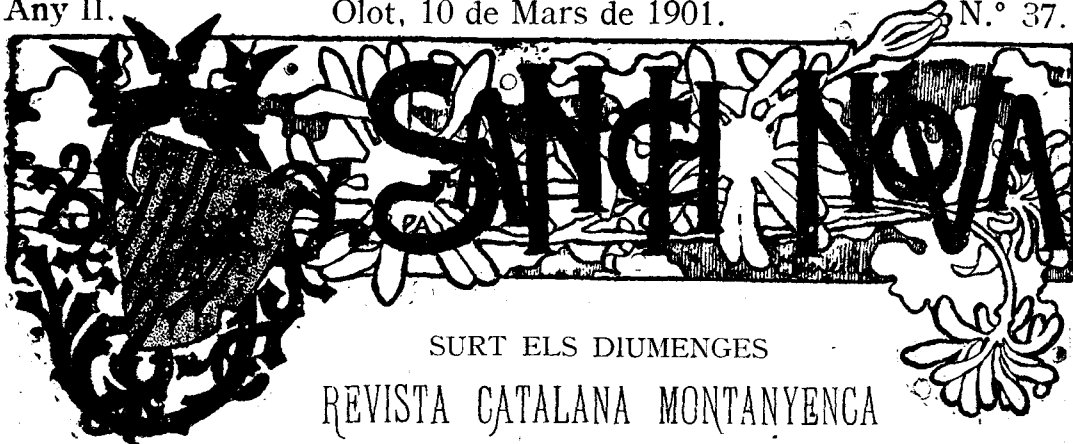
Morí en la vila de Canet de Mar el dia 28 de Febrer últim

(Q. H. P. D.)

Sos afilligits viuda D.ª Concepció Gelada Corriols, germans D. Albert, Anton (aucts), Lluís, Victo-
riano y germanes D.ª Agna, Llusia, Carme, é Ygnés, germà y germana polítics D. Joaquim y D.ª Mar-
cela Gelada y Corriols, nebot D. Salvador Gelada y demás parents, al recordar á sos amichs y
coneguts tant sentida pèrdua, als hi pregan lo tingan present en ses oracions y se servescan assistir
als officis d' ENTERRRO Y HONRES que, pera 'l etern descans de la seva ànima se, celebrarán en la
iglesia Parroquial el próxim dijóus dia 14, del corrent á les set y mitja del matí y als Aniversaris que
tindrán lloch el meteix dia á les deu en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme y á les onze en la de
Ntra. Sra. dels Dolors

El dol se despedeix en la iglesia.

Olot, Mars de 1901.

SURT ELS DIUMENGES
REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. ... .. 5'00 Pessetes.
Semestre.... .. 2'50 «

Pago adelantat.

LA POTENCIA DE LA CREU

Carta-Pastoral del Ilm. Dr. don
Joseph Torras y Bages, Bisbe
de Vich, en la Quaresma de
1901.

(Continuació.)

La qüestió humana no es més que una; resoldre 'l problema de la vida, saber qui té rahó, si 'ls que posant son cor en el mon sols buscan la satisfacció de les passions del cor y de l'ànima, ó 'ls que 'l posan sols en la contemplació de la Veritat en vistes á la vida eterna.

Pera l'home reflexiu y fins pera 'l que no sentho se troba aclaparat per les contrarietats de la vida, lo mudable y transitori no té prou substancia pera son conso, sols entreté y distrau tot lo més. Allavors cerca lo permanent é indestructible, lo que dura més que la vida, lo absolut y etern. Sols posantnos en aquesta situació podrém considerar l'home soberà posseidor de drets indestructibles. La virtut y el servilisme són dós conceptes antitetichs, el virtuós s'imposa es, soberà el viciós es escláu.

Un esperit invencible fá un home

idvencible. Per axó tot lo nostre objecte, caríssims germans y fills, diu, es fortificar l'esperit del nostre poble, essent en axó un éco humil y torpe de Nostre Senyor Jesucrist, qui en tota sa vida, passió y mort se proposá aisar l'esperit dels homens per medi de la predicació y de la pràctica de la Creu, qual fruyt digué Ell que era elevar als homens. En efecte, aquelles seves sacratíssimes paraules, quan hauré sigut alcat sobre de la terra, tot ho atrauré envers mí (1), son la lley de la historia dels esperits, son la regla de la vida humana, son lo precepte de la dignitat humana, la ensenyansa del sacrifici per Jesucrist, llevors de tota virtut, santedat y moral fecunditat de la nostra divina Religió.

M. V.

(Seguirá.)

UN DRAMA PASSIONAL

Quan ja teniam mitg enrodonit lo de la senyoreta Ubao, després que 'l drama politich de 'n Perez Galdós

(1). Joan, 12, 32.

convenientment corejat pels de la colla havia obrat el miracle de revifar el *sentido liberal* dels madrilenys y que 'n Salmerón obrant de grán sacerdot del anticlericalisme, havia preparat la modificació de la sentència en virtut de la qual el jutjat havia anat al convent á desensegrestar aquella *victima* de la intolerancia relligiosa cayguda en les urpes dels jesuitisme, restituintla al sí de la seva familia; quan ja les turbes, ab el sentit práctic que les distingeig, sobre tot quan cuydan de la seva il·lustració els polítichs y els diaris *de las rotativas* s' havian ja declarat decididament en favor de la victima y contra 'ls seus opressors manifestant la seva opinió á pedrada seca contra tot lo que feya olor de clerical; quan ja fins haviam arribat á fer frontollar y caure 'l ministeri, ens resulta ara que no hi ha tal victima ni tal aca ni tal barraca, ja que la noya era el convent pels seus plaers y ayres. Aixís ho declarará al jutje en l' acte de ser exclausturada anyadint que 's resignava á la exclausturació perquè no li quedava altra camí, pero sols fins dintre set mesos en que entra á la major edat absoluta. Ja fora de les *influéncies clericals* del convent, ho repetí devant de la seva familia y quan 'en Salmerón li sollicitá una entrevista sens dubte pera anar á recullir l' agraiment de la victima per ell lliberada, se negá á rebrel, anyadint que si l' hi forsavan li diria coses que no li agradariah gayre.

En resum, que are resulta que tot aquell aldarull de llibertat y tot aquell rebombori contra la tirania y la reacció, sols ha servit com tantes altres vegades, pera violentar la voluntat y conciencia ó lo que es lo mateig pera encadenar la llibertat d' una persona que als 24 anys complerts creya poder disposar de son albir, com ho creyan els mateixos jutjes fins que 'l *Supremo*

ha vingut á posar els punts sobre les is ab un distingó sobre lo que hem d' entendre per *pendre estat* y que l' *estat relligiós* no es tal estat com tothom tenia bèn entés.

Quí n' ha sortit guanyador de tot aixó es en Pérez Galdós que á més de la aureola que li han teixit als revolucionaris d' ocació, posantli als nubols un drama que en altres circumstancies hauria tal volta sigut una revenxada com ho havian sigut altres que anteriorment havia presentat, li han proporcionat tema per un altra drama, éll que tan aficionat es als passionals, de sentiments vibrants y de notes agudes. Perque hi es de debó un drama 'en l' assumpto de la senyoreta Ubao tal com resulta d' autos; hi es, y pot ser més humá més intim sobre tot més *autentic* que la forsada ficció que li ha servit pera la Electra. Ademés tindria la ventatje de ser nou al teatre, perque alló de la noya tancada al convent per la forsa y lliurada pel seu amant, es més vell que l' anar á peu y desde que per la revolució de Septiembre al Odeón varen rebregarho tant, ja ningú se 'n recordava: examinemho.

Imaginemse una noya de casa rica de educació esmerada y sentiments cultivats á la que anomenarém *Estática* (perque fassi joga ab el no menos estrambotich de Electra). Estática donchs, siga per influéncies *clericals* ó per temperament, no sent l' amor humá en lo que te de carnal y sols se recrea ab les abstraccions del 'l esperit: desprecia les frivolitats de la vida y les comoditats de sa posició y aspira á la vida sobre natural. La seva familia per influéncies *anticlericals* ó altres, pensa y obra del tot diferent y la vida d' ellá se converteig en un martiri que aguanta fins el dia que creu que la lley li permet emanciparse é ingresar en un conyent sense el per-

mis dels seus parents que sempre s'han negat à concedirli. Allí s'entrega à plé cor à les fruiccions de la vida esperitual. Se sent lliure y gosa fentse esclava del amor diví.

Ja tenim pasta pera 'l primer acte que podém omplirho comodament ab les mil y un escenés arrancades de la realitat, per desgracia prou frequent, d' una familia mal avinguda en la que hi ha una victima de les burles dels germans ó de les maquinacions dels pares que avegades de bona fé, fan barbaritats per vencer lo que 'n diuhen tossuderia ó enmarranament d' un fill. Aném al segón.

Pero mentres s'oblida Estatica del mon el mon pensa ab ella y la seva familia moguda qui sab perquí y perque (ja cuydaria 'l dramaturg d' esbrinarho) aixeca bandera contra lo que 'n diu jesuitisme: L' advocat sosté que la filla pertany encare à la mare y ofereix impugnar la ley, els periodistes ofereixen al seu concurs que pot ser de mutua utilitat y els polítics que també veuhen que alló pot tenir qua s' amaneixen pera estirarla y entre tots texeixen la llegenda que l' autor dramàtic cuyda de personalissar y l' impressari de perfilar pera que passi llista per les taules.

Y comensa la acció externa del drama, que esclata ab tot l' espetech dels grans escándols. El públich arrastrat per la claue, comprén que lo que se li ensenya es una llebra pera encalsar y s' hi llença à tall de canilla; el drama no 'l discuteix sinó que aclama à l' autor tot apedragant à les seves creacions. L' advocat defensa en darre- ra instancia el plet que ja era perdut, ab un d' aquells discursos grandiloquents en que hi surten els drets de l' home la conciencia intanjible y totes les requinçalles de l' alta filosofia kraussista, espeterrant als jutjes y sent portat à coll y bé per les turbes

preparades. Les prempses rotatives cruxeixen afanyosses, vomitant paperades plenes de tinta negra y de intencions més negres encare que la tinta; els polítics que no menjan, veient el *rio revuelto*, se disposan à pescarhi y arrapantse à les poltrones dels entaulats, les fan trontollar ab fúria, fins à turbalshi la quietut de la digestió.

Tot àquell rebull de passions desencadenades creix com una bola de neu y cristallisa ab crits de morin aquets, y els altres y 'ls de més enllà y visca la llibertat. Y la llibertat jacobina, escrofulosa é histerica del 93 espellofida com una pallonga, escarrancida y lletja com una bruixa, vestida encare ab els arreus del any 35 que ja allavors li venian de herencia, es passejada per tot arreu com un pendó, (1) presidint à tropells, violencies é incendis, fins à anar esclatar sota 'ls balcons hont la pobre Estática bèn agena del drama del que se 'l fa heroina, passa les hores platxerioses conversant ab els angeis y delectantse en la contemplació de la Bellesa sobre natural.

Y ja tenim enllestit un altre acte. En el següent el conflicte corra cap à la seva resolució. L' Estat ha fet cara al desordre bé ó malament, pero espantat de tal empenta, se disposa à cedir perque no 's diga que no estima la llibertat. Els jutjes han trobat la fórmula pera capitular y entregar à Jesús al poble y ab tota la solemnitat que 'l càs requerix se presentan al convent pera pescatar la victima que

(1). Aquesta es la llibertat jacobina pera us dels polítics en general y dels madrilens en particular. Nosaltres ne coneixém una altre de llibertat que no es ni escandalosa ni mal parlada ni vol la mort de ningú: tampoch es lletja ni vella perque es filla de la Veritat y la Justicia, principis eterns que no passen may de la moda.

aquest havia engolit. La Estática prou protesta de que no es tal víctima, de que està allí pel seu gust, pero ha de obehir als manaments de la lley, que com es sabut no obra may contra justicia. Després, restituhida de nou á la familia ha de sofrir el martiri de nova mena de veures felicitada y aclamada pels mateixos que l'han torturada robantli la llibertat pera proclamar la seva y se serveixen de la especial situació ella pera satisfer llurs concupiscencies. L'advocat, l'autor dramátich, els polítichs, els periodistes, el poble y fins els estudiants acudeixan triomfalment ab la excusa de felicitarla per sa lliberació y lo que en realitat fan no es més que enverinarli les ferides del cor y xipollejar ab crits de llibertat sobre'ls seus més tendres sentiments.

Are, si devallém á la modelació dels diferents personatjes del drama, hi trobarém marge amplíssim pera desenrotllarhi l'talent d'un autor que 'n tingui. Jo m'imagino la Estática debatentse en el primer acte contra les artimanyes dels seus parents que incapassos de compendrela, la crehuan embruxada per virtut de males arts; al convent esplatjantse en son ideal, cantant y refiletant com un rossinyole scapat de la gabia. Després, quina sorpresa més desagradable trobarse de nou cullida en la xarxa del mon de la que creya haberne escapat. ¡Quina intensitat de sentiment y á quina tessitura pot arribar al protestar devant del jutje de la persecussió de que se la fá víctima en nom d'una familia que la tortura y d'una llibertat que l'ofega! Me la imagino de gonolls per terra pidolant per caritat una miça de aquella llibertat que'ls seus persiguidors fan anar tant en orris y al despedirse de ses germanes de claustre quanta tendresa hi cap

invocant una protecció que aquestes no li poden prestar y cridant; fins á reveure!

Però hont encare pot creixer sa figura, es devant de les impertinencies dels demés personatjes de la acció, que s'empenyan en presentar com un triomf de la llibertat, lo que no es més que una expoliació legalisada. Son cor de verge, trempat en les contrarietats ha de ser inaccessible á tota temensa humana y ab l'ingenuitat propia de un esperit pur, pot cantar les veritats á n'aquella colla de hipócrites egoistes, farcits de drets sense devers, plens de retòriques buides y de fórmules estantises, desfloradors de principis dels que sols n'aprofitan lo que s'acomoda á llurs conveniencies.

D'escenes secundaries no 'n mancarian de ben intenses y colorides. Els periodistes repartintse els céntims fruit del escándol d'avuy y preparant y conjuminant l'escándol de demá; els polítichs calculant les sacsejades que encare li mancan al Poder pera capbusarse y caure entre ses dents aflades. ¡El poble!... quin treball psicològich se pot fer sobre aquelles masses que 'n diuen poble y que no son més que una recluta de gent enfitada de repugnancies de plassa de toros y de obsenitats de *género chico*, sense més aliment intelectual que'l *puchero* curull de rencunies vives y d'idees mortes que compra cada dia per cinch céntims; que confont la llibertat ab l'escándol; que de la tirania no 'n comprént sinó les flingantades que li creuhen la propia esquena y encare; que 's deixa enganyar y se irrita com el toro, contra enemichs quimerichs, que com la muleta li passen pels ulls esverats al objecte de distraurel del enemich real que li clava la estocada.

Es tot un drama; y que ja caldria que 'ls actors se folressin bé, perque

si representessin llurs respectius personatjes tal com son en la realitat, no hi hauria pás al mercat prous patates.

X.

Conferencies intimes donades en la Secció de Lletres del Institut Olotí. Segona Conferencia, per don Joseph Gassiot y Magret; tema: Els sistemes electorals y la representació del país.

(Continuació).

Passém á examinar lo Parlamentarisme nascut en la Revolució Francesa; en ell no veyém més que la suma de voluntats individuals sense fer diferencies de classes ni atendre á les entitats juridiques que se presentan en tota nació bèn organizada. Ahréns diu que una societat aixís constituída no vé á ser més que «una massa d' atoms flotants com ánima en pena per tot el país;» y Bluntschli diu que es: «un pilot de sorra que desfá el vent, y després de flotar en menuda pols per l' atmósfera torna á caurer á terra en confosos remolins.

Es molt de sentir que al implantar el regimen parlamentari se procedís á descompondrer tota la organissació existént, sense examinar moltes institucions que si bé presentaban alguns defectes podian ser perfeccionades y armonizadas ab lo pogrés oferin la garantia de que sos fonaments descansaban en la tradició dels temps. Se suposá que la idea de classes debia inclourer forsossament la de privilegis y en son lloch se proclamá una igualtat que topaba més encare ab la justicia, puig se establiá pera tothom unes mateixes garanties com si les condi-

cions que rodejan als individus tant pera manifestar son criteri, com pera defensar sos interessos, fossin sempre iguals. Los gremis foren destruhits y no admetent la forsa colectiva de cap altre institució semblan en el terreno polítich, los ciutadants quedaren en front del Estat, sols y desemperats sense medis de opossarse á ses arbitrietats.

D' aquí també debia seguirsen un unifounisme tirànich en los pobles formats d' elements distins procedents de antigues nacionalitats, puig no devía respectarse sa especial manera de eser perquè la igualtat que se proclamaba no admetia diferencies ni entre homes de distins paissos. Els municipis y les provincies reduhides á entitats artificials, quedaren sense vida propia rebén sols la que l' Estat vólgués concedilshi y acaparant aquest tota la administració, destruhi les regions; caiguen en l' error que senyala Bluntschli: «quan olvidán la naturalesa orgánica de la Nació se preté disoldre 'ls llassos que formant *un tot*, arrencánt als ciutadants d' els membres á que perteneixen y l lensantlos confusament com á atoms iguals per tota la inmensitat.»

Desorganizadas les masses populars, tenian que ser pres de les passions polítiques y obsecades d' aqueix modo difícil era que poguessin veurer sempre clar la causa de la justicia y molt més que puguessin reflexionar sobre llurs interessos; dominades per la febre de les reformes tenian que entregarse d' uns polítichs als altres, sense preveurer que inconcienment se feyan instruments de les més infames ambicions siguén després explotades y burlades per els mateixos que elles havian enlairat.

Fácil era de preveurer que ab el temps la majoria aniria retregentse de la política quedantse com reduhits y

divorciats del Estat. Proclamar en aquest la soberania de la voluntat del major número de un modo absolut, era sentar un principi en el que tenia que veurhi aquell la constant amenaça de desapareixer en lo tervolí revolucionari; perque aquesta voluntat dependent sols de 'ls que en un moment donat vulguessin ó se 'ls fèss intervenir en l'ordre polítich, venia á ser un element inconstant y capritxós y una arma dels sectaris de les idees antisocials. Fácil es exaltar les passions de una part del poble molt més si aquest está dominat per la ignorancia y el vici, si se deixa influhir per petites recompenses de moment y per falses promesses per el pervindre.

D'aquest modo en nostres democrátichs temps se ha vist ab reprobació casi unanim y ab grán escándol de la conciencia nacional, varies vegades perseguida nostre Sacrosanta Religió, en sa consecucie també contemplém ab constán perill la propietat, per les idees d' els comunistes y socialistes, y fins en el si de la familia, se ha portat la perturbació ab lleys com la de del matrimoni civil aquí en Espanya y les del divorsi en Fransa. Es á dir que la societat se ha vist somoguda en sos fonaments.

(Acabará.)

SECCIÓ COMARCAL.

BESALÚ.

6 de Mars.

Diumente passat aquesta Comarca fou favorescuda per medi d' una regular plo-guda. la sahor tant desitjada en les terres sembrades com en les demás donchs convenia de precís per quant els blats estavan axorrancats del tot á causa dels grans vents y frets que feren dies passats.

La setmana passada un gós forasté

creuhá per aquesta població resultan ser rabiós, y mossegant á dós ó tres d' altres que foran morts al moment pera 'ls interessats pel perill de que no 's tornessin folls, no havent pogut conseguirho ab el foraster. Per tal motiu les Autoritats locals disposarn per medi d' un pregó possar morralló á tots els demás, ó del contrari se proeedirá á donar boles de matzina á tots els que 's trobarían sense, disponcions que haurían de regnar en certes temporades de l' any.

Dilluns passat estánt completament resolt del estat delicat de salut que sufría nostre amich patrici y President de la Agrupació de aquesta vila, en Francesch Cambó y Batlle emprengué altra volta el viatge á Barcelona, á cumplir les obligacions de la seva carrera, lo que ho celebrém de cor, desitjantli molta salut, pera poguer soportar els càrrechs del seu ofici.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Referent á vetlla que en honor del Ilm. Bisbe Morgades (q. a. C. s.) celebrá diumente passat l' *Institut Oloti*, copiém del diari de Barcelona «La Renaixensa.»

«L'acte ha revestit verdadera importancia. La decoració de la sala era severa, ocupant lo plafó central un grandió retrato del restaurador del cenobi de Ripoll, lo qual estava embolcallat ab la bandera catalana y coronat pels trofeus episcopals.

Hi ha assistit numerosa y triada concurrencia, ocupant l' estrado presidencial la Junta del «Institut» y representacions del Ajuntament y 'l senyor rector.

Ha obert la sessió 'l president don Marián Vayreda, explicant lo perquè de la vetllada, y acte seguit lo senyor Saderra ha llegit un bèn pensat resúna de la vida del insigne prelat.

S' ha llegit un treball en prosa del Rvnt. Dr. D. Eugeni Aulet, titulat *Bisbe, confessor, doctor y màrtir*, la poesia *Simil* per en Celesti Devesa, y *Somni d' un bisbe* per en Joseph Soler, que es de les poesies que he sentit de dit poeta la que m' ha agradat més.

L' Orfeo del «Institut» ha cantat lo *Jesús de Nazareth*, de Gounod, y la cansó *L' Emigrant*, d'en Vives; y 'l quinteto de corda ha executat la *Melancolia* d' Oró.

Lo Sr. Llosas, representant del Ajuntament, ha demanat la paraula per adherirse al solempne acte, y ha tancat la sessió 'l president ab breus paraules donant les gracies als que hi han prés part y á la triada concurrencia.»

Aquesta setmana que acava de passar el temps ha estat molt variable. Ha plogut y fet vent de ponent, y divendres á la nit va caurer una nevada, quedant completament blanchs fins els encontorns d' aquesta vila, contribuint á que la temperatura baixés.

Dijous á dos quarts de set del vespre dues dones conegudes per los motius de la Belluguet y la Espardenya disputaren fins al punt que trayent la Belluguet una esgarrifosa eyna de tall embesti á la contraria quina tingué prou serenitat pera pararli el cop y apoderarse de l' arma, al mateix temps que per darrera un noy de la Belluguet de uns 10 anys de edat, li feu una terrible ferida d' arma blanca al indret dels ronyons, calificada de gravissima pel meje Dr. March de Roca que fou cridat al lloch del succés. La ferida caminà un trós de carré ab l' eyna plantada, de quina feu entrega al tribunal després d' haverse-la arrencada ella mateixa donant la corresponent declaració. La

Belluguet y son fill foren trasladats á la pressó ahont quedaren incomunicats. La Espardenya quedá tant grave que fou precis administrarli 'ls Sants Sacraments. Eran varies les versions que corrian sobre la causa de tant sagnant succés que 'ns abstemim de publicar pera no incorrer en error y per estar la cosa, *sub-judice*.

La senyora esposa de nostre bon amic, don Joaquim Burch, fou veatificada dijóus passat en sa casa payral de la Riba de Bianya. Sentim vivament la desgracia que amenassa á dita familia y desitjem de cor que Deu la conjuri, retornant á tant digna senyora la salut perduda.

Els quatre regalos que pera sufregar els gastos de les festes celebrades en honor de Sant Tomás de Aquino, pera els alumnos de la Preceptoría de aquesta vila, han caygut respectivament en els números 1926, 1567, 1498, y 2241.

Y els quatre que pera sufregar els de la seva festa feren els alumnos de les Escoles Pies, han recaygut en 'ls números 746, 133, 319 y 732 respectivament.

Els alumnos de les Escoles Pies, ab sos professors celebraren la tradicional festa de Sant Tomás de Aquino, ab solémnissimes funcions religioses y profanes, sent nombrosíssima la concurrencia que assistí á tots los números del programa, surtintne satisfesta de la lluhidés y exactitut en que foren executats. Los Rvnts. Pares Juan Juaní y Joseph Dalmau estigueren eloquentissims en sos respectius sermons y la missa de Santa Cecilia dirijida pera el Rvnt. P. Manel Roca, son autor, resultá inmallorablement interpretada, causantnos el mateix bon

efecte que altres vegades qu' em tingut ocasió de sentir-la sobre tot en el Gloria hont son autor estigué admirablement inspirat.

Per excés d' original no podem copiar íntegre el programa de la vetllada que dit col·legi te anunciada per avuy dia 10 á les 5 de la tarde, del que 'ns ocuparém en el número pròxim si á Deu plau.

També 'ls alumnos de la Preceptoría de llatí obsequiaren al Angélich doctor, ab solemnissims cults no menos concorreguts y ben executats, estiguent inspiradíssims, los oradors sagrats que cantaren les glories del Sant Patró de les Escoles, el Rvnt. Miquel Pujol vicari d' aquesta vila y el Rvnt. P. Lluís Sancho Carmelita, diguent una brillantíssima plática preparatoria en la Comunió General, lo Rvnt. Miquel Tubau director de la Preceptoría. La intrerpretació de la missa pel Rvnt. Francisco Andreu resultá ajustadíssima baix la batuta del mestre de capella Rvnt. Pere Guillemet,

Hem rebut un programa de les festes que 'ls alumnos y professors del Col·legi "Mercantil," honrarán al Patriarca Sant Joseph, sent numerós y escullit el repertori de la vetllada literari-musical que celebrarán en el Teatro Principal, en la que hi pendrán part, la majoría dels alumnos de dit Col·legi.

Lo dimars al vespre morí á Barcelona, la bondadosa senyora donya Mercé Benet, esposa del nostre estimat amic y company de causa 'l celebrat escultor don Joseph Llimona.

Sobre la desgracia que afligeix á sa distingida familia, vulga Deu, donar la santa resignació propia de les ànimes tant verament cristianes com la del amic Llimona y de sa difunta esposa. Demaném, además, á Deu de les misericordies que aquella trobi 'l seu descans en la patria dels justos.

E. P. D.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 2 del passat al 8 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

Dia	Noms y apellidos	DEFUNCIÓNS		
		Domicili	Estat	Anys
2	Rosa Plana.	Hospital	viuda	60
3	María Plana Gayolá. . .	Aygua	casada	34
7	Carme Vila Costa. . . .	Mosca	viuda	44
7	Dolores Coma Campderrich	Hospital	viuda	43
	Noys, 0.		Noyes, 0.	
	NAIXEMENTS			
	Noys, 0.		Noyes, 3.	
	Total defuncions, 4.		Total naixements, 3.	

BARCONS Y C.^a

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

Casa Baleta

GRANTS ASSURTITS PER
RAM Y SEMANA SANTA

Armures negres

Sedetes ”

Alpaques ”

Matalasés ”

Vels, Mantons, Pulletes y Géfiros
à preus baratíssims

GRÁ D' OR

Madapolám de la Vda. Tolrá
À 5 y À 10 PESSETES PESSA

CASA BALETA

LA GRESHAM

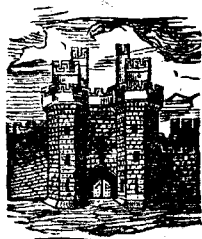
COMPANIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterías, 53, 1.ª

LO POSITIU

AVÍS AL PÚBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un
complet y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja á
100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació de
hivern, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en
avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les
sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres
capitals.

Se necessita una Aprenta

La Senyoreta Francisca Arimany y Castanyer

DIBUIXANTA Y BORDADORA,

que habitava'l tercer pis del carrer de la Maduixa núm. 2, te'l gust de posar
en coneixement del públich l' haberse trasladat al carrer Major núm. 15, y
Mosca núm. 2, pis 2.ºn hont se dibuixa y broda ab tota perfecció, esmeró y
promptitut, emprenquent á son càrrech els treballs més difícils en aquest
art.

Carrer Major núm. 15 y Mosca núm. 2, pis 2.ºn